

Політика є важливою сферою діяльності суспільства та держави. Від її ефективності залежить успішність держави, благополуччя суспільства та гідне життя кожної людини. Державна політика України протягом її новітньої історії зазнала кардинальних змін [5, с. 9].

Сучасна українська державна політика формується та реалізується в надзвичайно складних внутрішніх і зовнішніх економічних та соціально-політичних умовах. Але при цьому відбувається інтенсивний процес становлення нової європейської моделі української державної політики.

Список використаних джерел

1. Теорія держави та права : навч. посіб. / Є. В. Білозьоров та ін. / За заг. ред. С. Д. Гусарева, О. Д. Тихомирова. Київ : НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.
2. Цвік М. В., Петришин О. В. Загальна теорія держави і права : підруч. для студ вищ. навч. закл. Харків : Право. 2009. 584 с.
3. Малько А. В., Затонский В. А. Правовая политика: основы теории и практики : учеб.-метод. комплекс. Москва : Проспект, 2015. 352 с.
4. Минькович-Слободяник О. В. Правовая политика: стратегічні пріоритети і напрями вдосконалення. Київ : Логос, 2012. 195 с.
5. Правовая політика України: стан, проблеми концептуалізації та підвищення ефективності. *Правовая політика України: концептуальні засади та механізми формування* : зб. матеріалів наук.-практ. конф. (м. Київ, 5 груд. 2012 р.). С. 6–26.

Карчевська Валентина Юрїївна,
здобувач ступеня вищої освіти
магістр навчально-наукового інституту
заочного та дистанційного навчання
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник:
Старицька Ольга Олексіївна,
доцент кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ДО ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЄЮ

Беззаперечно, що будь-які зміни у державі завжди відбуваються на основі значних суспільних зрушень. Не минуло це питання і нашу державу, в результаті чого останні роки ми можемо спостерігати значні перетворення у різних сферах суспільного життя. Не стало осторонь у цьому питанні й правоохоронна галузь, де найяскравішим прикладом реформ можна назвати

переформатування та оновлення міліції-поліції. Як один із результатів такої зміни є переорієнтація до людиноцентристських аспектів, що вбачається у тіснішій взаємодії між поліцією та населенням. Відтак, у Законі України «Про Національну поліцію» одним із пріоритетних принципів діяльності національної поліції визначено принцип взаємодії із населенням на засадах партнерства. І хоча означене відкриває нові перспективи для взаємодії громадян та поліції (поліцейський громади, дільничний офіцер тощо), все ж таки варто врахувати той факт, що національна поліція України покликана підтримувати і захищати публічний порядок у поєднанні із іншими представниками правоохоронних органів, наприклад, такими як ДСНС, Національна гвардія, митна та прикордонна служба тощо. Так само, цікавим до сприйняття видається питання і взаємодії між поліцією та іншими гілками влади, наприклад, судовою, законодавчою та виконавчою, де головними питаннями постають законодавче підґрунтя та фінансова сторона існування та функціонування правоохоронного органу. З огляду на зазначене, актуальним видається питання що ж взагалі варто розуміти під поняттям принципу взаємодії, у тому числі в поліцейській сфері.

Якщо звернутися до етимології самого поняття «взаємодія», то воно передбачає вплив однієї реалії (тіла, елементарної частинки, біологічної істоти, людини, співтовариства) на іншу реалію, що змінює їхню динамічну поведінку. Цей термін доволі активно використовують як у природничих, так і гуманітарних науках. Відтак, в гуманітарних науках цей термін доволі часто використовується для вивчення індивіда та соціуму.

Відповідно до Кембриджського словника взаємодію тлумачать як випадок, коли дві чи більше людей чи речей спілкуються чи реагують один на одного [1].

У іншому словнику професійної термінології, під поняттям взаємодії розуміється узгоджені за місцем, метою, порядком та часом, сигналами і способами взаємного оповіщення для найбільш ефективного використання сил і засобів під час виконання поставлених завдань дії військових формувань держави і взаємодіючих правоохоронних органів [2, с. 22].

Як зазначається у міжнародній поліцейській енциклопедії, взаємодія в поліцейській сфері означає «взаємно діяти», «спільно працювати», «співробітничати»; вона заснована на законі та підзаконних актах. Взаємодія – це діяльність оперативних підрозділів, спільна або погоджена за місцем і часом у певних межах між собою та з іншими підрозділами і службами, що здійснюється відповідно до їхньої компетенції та спрямована на виявлення та припинення злочинів, нейтралізацію причин і умов, які сприяють їх вчиненню [3, с. 82].

Якщо звернути увагу на інтерпретацію словосполучення «взаємодія з населенням або громадськістю чи людьми», то воно носить дещо ширший спектр застосування. Як зауважує Л. Полішкевич, термін «взаємодія з громадськістю» не можна ототожнювати із поняттям «зв'язки з громадськістю», оскільки взаємодія – це постійна співпраця у вирішенні як значних, так і повсякденних питань, за якої обидві сторони діють відкрито та прозоро. При цьому авторка зазначає, що це словосполучення варто розглядати як форму зв'язків елементів державної системи, за допомогою якої вони, створюють умови для успішного

функціонування всієї системи загалом і є взаємодоповнюючими один для одного. Також одним із видів такої взаємодії є саме партнерство [4, с. 282].

У свою чергу під принципом розуміють особливість, покладену в основу створення або здійснення чого-небудь, спосіб створення або здійснення чогось [5].

Отже, на наше переконання, можна визначити, що принцип взаємодії є основоположним підґрунтям реакції різних людей на певний випадок, що у свою чергу передбачає вчинення інших юридично значущих взаємонаправлених дій.

Таким чином, з огляду на визначений у законодавстві принцип взаємодії поліції із населенням на засадах партнерства. Можна стверджувати, що найбільшій мірі значення реалізація цього принципу проявляється у взаємній довірі між поліцейськими органами та громадами, яких вони обслуговують, що у свою чергу є надзвичайно важливим для підтримки громадської безпеки та ефективної роботи поліції. Працівники поліції розраховують на співпрацю членів громади щодо надання інформації про злочинність у своїх кварталах та співпраці з поліцією в розробленні рішень з приводу запобігання злочинності та безладів. Так само, актуальним є бажання членів громади у довірі до поліції, що залежить від результатів діяльності поліції та відображенні захисту цінностей суспільства, дієвості принципів справедливості та законності.

Список використаних джерел

1. Cambridge dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/ru/%D1%81%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%80%D1%8C/%D0%B0%D0%BD%D0%B3%D0%BB%D0%B8%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9/interaction>

2. Словник професійної термінології для майбутніх фахівців Національної гвардії України (до курсу «Українська мова за професійним спрямуванням») / Уклад.: М. П. Вовк, Р.С. Троцький, В.С. Молдавчук, О. В. Чуприна, О. А. Блінов, С. І. Шепель; за ред. А.О. Пожидаєва. Київ : НАВС України, 2016. 156 с.

3. Міжнародна поліцейська енциклопедія : у 10 т. Т. 6 : Оперативно-розшукова діяльність поліції (міліції). Київ, 2010. 1128 с.

4. Полішкевич Л. Теоретичні засади взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю. *Ефективність державного управління*. 2016. Вип. 4 (49). Ч. 1. С. 282.

5. Академічний тлумачний словник української мови. Онлайн версія академічного тлумачного «Словника української мови» в 11 томах (1970–1980). Том 10. 1979. 408 с.

